

บทเทศน์

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 27 เทศกาลธรรมดา

(วันที่ 2 ตุลาคม ค.ศ. 2011)

พี่น้องที่รัก เรื่องที่เหลือเชื่อประการหนึ่งในชีวิตของพระเยซูเจ้าคือ มีประชาชนจำนวนมากได้ ปฏิเสธพระองค์สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดี ๆ พระองค์ทรงพยายามนำประชาชนไปสู่ ความสุขตลอดนิรันดร พระองค์ไม่เพียงแต่สั่งสอนเกี่ยวกับความดีและความรักของพระบิดาที่มีต่อมวล มนุษย์เท่านั้น แต่พระองค์ทรงเผยแสดงให้เห็นความดีและความรักนั้นด้วยกิจการต่าง ๆ ของพระองค์เอง ด้วยแน่นอน การปฏิเสธของประชาชนทำให้พระเยซูเจ้าทรงรู้สึกเจ็บปวดและผิดหวัง แต่สิ่งนี้ก็ไม่ใช่เรื่อง ที่น่าแปลกใจสำหรับพระองค์ เพราะการปฏิเสธเป็นส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและน่าเศร้าใจ ของประชาชนของพระองค์อยู่แล้ว และพระองค์ก็ทรงรู้ประวัติศาสตร์นี้เป็นอย่างดี

พระเยซูเจ้าทรงเข้าใจดีว่าท่าทีของประชาชนที่มีต่อพระเจ้าในสมัยของพระองค์ไม่ต่างจากท่าที ของประชาชนในสมัยของประกาศกอิสยาห์มากเท่าใดนัก พุดง่าย ๆ ก็คือ ในอดีตบรรพบุรุษของพวกเขา เป็นอย่างไร ปัจจุบันพวกเขาก็ยังคงเป็นอย่างนั้น ราวเจ็ดร้อยปีก่อนการบังเกิดของพระเยซูเจ้า ประกาศกอิสยาห์ได้พยายามโน้มน้าวจิตใจของประชาชนให้หันหนีจากชีวิตที่ชั่วร้ายและไม่บังเกิดผล และเรียกร้องพวกเขาให้กลับมาหาพระเจ้าเที่ยงแท้ ท่านเริ่มด้วยการนำเสนอสิ่งที่ทุกคนเห็นพ้องต้องกัน ท่านชี้ให้เห็นว่าคนที่พยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องทำและควรทำเพื่อสนองของตนมีสิทธิที่จะ คาดหวังผลผลิตที่ดีจากสวนนั้น สวนองุ่นที่ไม่ให้ผลผลิตตามที่คาดหวังไว้สมควรที่จะถูกทำลาย ทุกคน เห็นด้วยกับความคิดนี้ จากนั้นท่านจึงค่อย ๆ เผยให้ความจริงที่ท่านตั้งใจจะบอก นั่นคือ ประชาชนชาว อิสราเอลเองแหละคือสวนองุ่นของพระเจ้าที่ได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดีเยี่ยมจากพระองค์ แต่กลับให้ ผลผลิตที่ตรงกันข้ามกับความคาดหวังของพระองค์ **“พระองค์ทรงหวังความยุติธรรม แล้วทรงพบแต่ การนองเลือด ทรงหวังความชอบธรรม กลับทรงพบเสียงร้องให้ช่วย”** (อสย5:7)

ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงเล่าอุปมาที่มีสาระสำคัญเดียวกัน แต่ในวิถีทางที่แตกต่างกัน แทนที่จะพูดถึงความคาดหวังที่จะได้รับผลผลิตที่ดีจากสวนองุ่น พระองค์ทรงพาตึงถึงหน้าที่ของบรรดา คนเช่าสวน พวกเขาต้องให้ส่วนแบ่งจากผลผลิตในส่วนของการลงทุนแก่เจ้าของสวนองุ่น บรรดาคนใช้ที่ เจ้าของสวนส่งไปหมายถึงประกาศกทั้งหลายในพันธสัญญาเดิม ประกาศกอิสยาห์ก็เป็นหนึ่งในพวกเขา ด้วย ส่วนบุตรชายของเจ้าของสวนหมายถึงพระเยซูเจ้าเอง การที่บรรดาคนเช่าสวนปฏิบัติไม่ดีต่อพวก คนใช้เหล่านั้นถือได้ว่าเป็นเรื่องที่ชั่วร้ายมากพออยู่แล้ว แต่การฆ่าบุตรชายของเจ้าของสวนเป็นสิ่งที่ไม่ สามารถทนต่อไปอีกได้ นี่เป็นคำเตือนที่ชัดเจนซึ่งประชาชนในสมัยของพระเยซูเจ้าได้ยิน แต่ไม่ยอมรับ

มันเป็นเรื่องที่เหลือเชื่อจริง ๆ ที่บรรดาประกาศกและแม้แต่พระเยซูเจ้าได้รับการปฏิเสธจาก ประชาชนจำนวนมากมาเช่นนี้ แน่แน่นอน มีเหตุผลที่สลบซับซ้อนหลายอย่าง แต่เหตุผลที่เด่นชัดประการ

หนึ่งก็คือ หลายครั้งความจริงทำให้ผู้ต้องเผชิญหน้ากับมันต้องเจ็บปวด ความจริงดังกล่าวนี้ไม่ใช่ความจริงเกี่ยวกับความดีและความรักของพระเจ้าโดยตรง แต่เป็นความจริงที่ว่าพระเจ้าเรียกร้องและสมควรได้รับการตอบสนองต่อความดีและความรักของพระองค์ การตอบสนองนี้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงแนวทางในการดำเนินชีวิตและแนวทางในการปฏิบัติอย่างสิ้นเชิง ปรกติแล้วเมื่อความจริงทำให้เราต้องเผชิญหน้ากับความล้มเหลว หรือความบกพร่อง หรือความจำเป็นที่ต้องเปลี่ยนแปลงตัวเอง เรามักจะมีปฏิกิริยาต่อต้าน แนวทางที่ง่ายที่สุดที่หลายคนใช้ก็คือไม่สนใจหรือปฏิเสธความจริงอันนั้น ยกตัวอย่างเมื่อคุณครูแจ้งให้พ่อแม่ที่ขาดความรับผิดชอบทราบว่าลูกของพวกเขาไม่สนใจเรียนและขาดระเบียบวินัยในโรงเรียน การรายงานของครูแบบนี้เป็นทั้งการตัดสินพ่อแม่และลูกของพวกเขาในเวลาเดียวกัน แต่แทนที่จะเผชิญหน้ากับความล้มเหลวและพยายามทำบางสิ่งบางอย่างเพื่อช่วยเหลือลูกของพวกเขา พ่อแม่คู่นั้นกลับหาทางออกที่ง่าย ๆ ด้วยปฏิเสธรายงานของคุณครู

ถ้าพ่อถามว่า “ใครกำลังปฏิเสธพระเยซูเจ้าอยู่เวลานี้?” เราอาจคิดถึงบรรดาคนที่ไม่มีศาสนาหรือคนที่ไม่มี ความเชื่อทั้งหลาย แต่น่าสังเกตว่าผู้ฟังอุปมาของพระเยซูเจ้าในพระวรสารวันนี้ไม่ใช่พวกไม่มีศาสนาหรือคนที่ไม่มี ความเชื่อ แต่เป็นบรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสของประชาชนผู้ซึ่งหยิ่งทะนงในความชอบธรรมของตนเอง เพราะการปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนาอย่างครบถ้วนของพวกเขา ปัญหาก็คือว่าความศรัทธาของพวกเขาเป็นเพียงเรื่องผิวเผินภายนอกเท่านั้น ไม่ได้เป็นสิ่งที่ออกมาจากใจของพวกเขา

อันที่จริง คำสั่งสอนของพระเยซูเจ้าเป็นบางสิ่งบางอย่างที่ค่อนข้างเรียกร้องความเสียสละและความกล้าหาญจากตัวเราเป็นอย่างมาก อย่างเช่น เราต้องแบกกางเขนทุกวันและติดตามพระองค์ เราต้องกล้าตัดเดือนเพื่อนพี่น้องที่หลงผิด เราต้องพร้อมที่จะให้อภัยคนที่ทำผิดต่อเราตลอดเวลา เราต้องพร้อมที่จะสละทุกสิ่งทุกอย่างแม้แต่ชีวิตเพื่อพระเจ้าและเพื่อรักษาความเชื่อของเรา ทุกครั้งที่เราได้ยินข้อเรียกร้องเหล่านี้ เรามีปฏิกิริยาต่อต้านบ้างหรือเปล่า? เราปฏิเสธโดยบอกว่าพวกมันเป็นสิ่งที่ไม่สามารถปฏิบัติได้หรือล้าสมัยไปแล้ว หรือเป็นข้อเรียกร้องที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวเรา แต่เกี่ยวข้องกับคนอื่นหรือคนบางกลุ่มมากกว่า? แต่ถ้าเราฟังคำสั่งสอนเหล่านั้นและยอมรับว่าเรายังไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงเรียกร้องจากเรา เรากำลังเปิดตัวเองต่อความเป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตของเรา

พี่น้องที่รัก ความจริงเป็นสิ่งไม่ตาย แต่หลายครั้งความจริงสามารถก่อให้เกิดความเจ็บปวดแก่ผู้กำลังเผชิญหน้ากับมันได้ แม้แต่ความจริงที่พระเยซูเจ้าทรงเทศน์สอน ความจริงดังกล่าวเรียกร้องเราให้ต้องแตกต่างจากคนอื่น ให้ยอมรับความลำบากและปฏิเสธตัวเองเพื่อจะได้มีที่วางใจสำหรับคนอื่น ให้เราเลิกเห็นแก่ตัวเพื่อจะสามารถรักและรับใช้พระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ได้อย่างเต็มที่ เวลานี้เราไม่ต้องคิดถึงบรรดาหัวหน้าสมณะและผู้อาวุโสของประชาชน เราไม่ต้องมองไปที่คนอื่น แต่ถามตัวเองตรง ๆ ว่า “ใครกำลังปฏิเสธพระเยซูเจ้าอยู่เวลานี้?” ตัวเราเองหรือเปล่า? ขอพระเจ้าอวยพี่น้องทุกคน